

Forfatter: Friis, Kirsten

Titel: BREV TIL: Gyldenstjerne, Mogens FRA: Friis, Kirsten (1557-02-03)

Citation: Friis, Kirsten: "BREV TIL: Gyldenstjerne, Mogens FRA: Friis, Kirsten (1557-02-03)", i *Breve til og fra Mogens Gyldenstjerne og Anne Sparre (1. bind)*, TRYKT HOS NIELSEN & LYDICHE (AXEL SIMMELKIÆR), s. 392. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-000743146-001-shoot-L0007431460010308.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Breve til og fra Mogens Gyldenstjerne og Anne Sparre (1. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Restrup, 3. Februar 1557.

Fru Kirstine Friis Gabriel Gyldenstjernes til Mogens Gyldenstjerne.

Hun spørger til hans Sager med Johan Oxe og Lave Brahe og haaber at se ham og Fru Anne til Sommer. Om hendes Gods i Skaane og om hendes Tjener Jep Brandt. Albret Gjõe har stævnet hende for en Gaard i Kær Herred. Hendes Mølle paa Lyngholm er brændt. Om Knud Gyldenstjernes Forhold til hende.

Søsterliig kiierliig hiellsenn nu oc alltiidtt forseennidtt med wor herre. Mynn allerkiiereste broder, jeg tacker deg ganske høgligenn oc giernne for alltt ere oc gott, som thw meg alltiidtt y mannge maade giortt oc beuiist haffuer; saa lenngy iegh leffuer, skalltw aff mynn sorriigfulld oc ryngge formoue fynnde meg for thynn wiillige s. 393søster medtt allt thedtt guode, mest y mynn macht er, ther skaltw jckj haffue thuiell paa. Allerkiiereste broder, iegh wiille nu ickj forlade att scriue teg tiill, menn meg stediis buodtt. Otte Banner er her huos meg, och haffuer hannd loffuiitt att skall flye teg breffuiitt. Ieg beder teg saa giernne, att nar teg stediis nogenn buodtt y thenne eyenn, att thw tha wiille scriiffue meg tiill, huor deg liider, oc huor thw est tiillpas; thenn alsommecteste Gud for synn euiige guodhiiedz skyld hannd beuare deg oc spaere deg h lenngy y gudzfrychtt sunndh oc saliigh oc wnnde meg alltiidtt guode thidynnger tiill teg att spørre, tha skall Gud wiiddett, att ieg wiille thedtt saa giernne som thw wast mynn egenn fader. Kiier broder, ieg beder deg ochsaa giernne, att thw wiilltt scriue meg tiill, huor thedtt er medtt thenn trette medh lohann Oxe och her Laffue och deg; thenn alsomm[ec]tiiste Gud were paa thynn siide och were thynn raadtt y alle thynne gierninnger. Kiier broder, iegh forsiier meg tiill oc throer buode teg oc Anne alltt saa weell, att y taler medtt meg enn gangg y sommer, om ieg leffuer. Jeg wiiddt well, att thedtt er eder enn langg oc thødsom reyse, menn dog wiiddt Gudt, att ieg wiille giernne tale med deg. Ieg beder teg ocsaa giernne, att thw wiilltt giøre med thedtt guodttz, ieg haffuer ther y Skaaenne, som ieg troer deg tiill; ther som thw kunde fanngge rett om att holle, tha skalltw well høre, att meg er skiiedtt lidett skyell. Ocsaa skalltw well høre, att thedtt skall bliiffue wnnderstuckiidt medtt Hanns Nielsens suager¹⁾, som slog mynn tiener²⁾. Allerkiiereste broder, thw wiilltt nu ickj fortenne megh, for ieg byder saa møgiit offuer teg oc giør teg saa møgenn vmag, menn att thw wiilltt nu giøre med alltinggest, som ieg troer teg tiill; thw skallth, saa lenngy ieg leffuer, finne meg som thenn s. 394thw alldriig skalltt haffue tuiell paa, oc som iegh war thynn egenn bornne søster. Ieg wiill nu oc alltiidtt haffue buode teg oc Anne oc alle eders børnn medtt liiff, seell oc alltt thedtt, y well wiilltt, thenn alsommecteste Gudh beffallenndis. Gud spaere eder lenngj y gudzfrychtt sunnd oc salige. Oc beder ieg teg giernne, att thw wiilltt wnndskulle meg for Anne, for ieg nu ickj scriiffuer hinner tiill, Otte haster saa fast oc will her henn. Kiier broder, maatw wiide, att Albrett Gjõe¹⁾ hadde ij mennd her y dag och lodtt steffne meg tiill Kiier herritz tinngh for enn gaard, ligger y Kiier herriitt, hieder Brøllannd²⁾; saa widtt ieg ickj, huor thedtt wiill gaae, men saa møg[itt] som ieg kann giøre ther vj, thedtt skall iegh giøre, saa att thedtt ickj skall bliiffue nogiitt for mynn forsømmellsis skyldh. Gud wiiddt, atth ieg wiiddt lidtt att thrette enntten med hannom heller nogenn, menn thenn alsommecteste Gudh for synn euiige guodhiiedz skyld hannd kiennde meg thj beste raadtt buode medtt hannom och med alle thy, ther meg wiill thrette medtt. Oc kann ieg ickj scriue deg tiill, huillcken skade iegh haffuer fanngiitt wiiddt Lønghollom³⁾; mynn weyermølle ther for gaardenn brennde aff y diisse dage allsammells; nu haffuer ieg ickj nogenn mølle ther neer huos, att ieg kann fanngge j skep mell maalliiddt, wdenn ieg skall haffue thedtt huos annder. Kiier broder, lader Kiirstenn Nielsdatter oc Ellse siige deg och Anne mannge guode netter, oc skader Ellse jnnttiitt, Gud were loffuiitt, oc skall hinner ickj heller nest Guds hielp skade, for thedtt folck kann giøre hynner. Ex Restrup, andenn kynndermees dagh anno 1557.

Kiirstenn Gabriells.

s. 395M. a. k. broder¹⁾, Gvdh vidh, hvor gerne iegh vylle taalle medh tegh for møgeth, ter iegh ycky skryffve kandh. Gudh bode megh, tv esth sa langth fra megh, och tij ere megh ner, som iegh lith goth haffver aff. Tv skryffver megh til, ath iegh ycky skryffver teg til, hvor thet er medhKnudh²⁾ och megh. Iegh frøcter, venskabedh er ryngge, iegh har ycky tallidh medh hanom syden. Ynthe goth har iegh for nomedh, handh har nogen stedh svaredh, som myn talle har komedh for, entten y Tydh³⁾ eller anner stedh. Nogeth effter sancti Mickelss dagh hade handh tv syne karlle her och lodh siige megh, ath her var lonth noget temer til thette hvss, ter thet bleff bygeth, føreyffve treer, hvith en atten alne lanck och try kortter pa kanten, ath iegh vylle tencke, til handh kvnde fa thet ygen; handh hade thet nu behoff, handh vylle lade byge pa Yrop⁴⁾.

Jhs.

M. a. k. broder, thette er alth thet, iegh har hørdh til hanom. Gvdh vidh, hvor gerne iegh sa, handh var myn ven och vylle vende megh goth til; som Gvdh, ycky iegh har medh mith vidh for skyølth annedh aff hanom endh goth, ycky vil iegh eller, om iegh ma nydhet. Gvdh forlade hanom, om handh gør megh annedh, endh hanom borde och handh var betrvffvedh til. Here Gvdh gyffve, iegh var tegh til vrdz endh tyme, hade iegh ath talle medh tegh, thet iegh ycky skryffve kandh. Gvdh gyffve, tyn lellyghhedh kvnde begyffve segh, sa tv kvnde kome her offver y somer. Ten aldhmectygisthe here och Gvdh befaller iegh tegh bode sel och lyff til evyghe tydh. Gudh ver tyn radh y alle tynne garnynger och spar tegh s. 396lengy svndh och sally. Tv vilth nv altydh skryffve megh til, ner tegh stediss nogen bodh.

Friis, Kirsten, *Breve til og fra Mogens Gyldenstjerne og Anne Sparre (1. bind)*,

(Bagpaa: Seglet og Udskriften:)

Erlig och welbørdighe manddh, her Mogens Gyllenstiernn thiill Stiernhollom, mynn kiere broder, ganske wennliigen tilschreuit.